

ABONAMENTUL :

Pe un an . . . 28— Cor.
 Pe jumătate an 14— "
 Pe 3 luni . . . 7— "
 Pe o lună . . . 240 "
 Numărul poporal :
 Pe un an . . . 4— Cor.
 Pe jumătate an 2— "
 Pentru România și
 America . . . 10— franci.
 Numărul de zi pentru Ro-
 mania și străinătate pe an
 40 franci.

ROMÂNUL

REDACȚIA
 și ADMINISTRAȚIA:
 Strada Batthyányi Nrul 2.
 INSERTIUNILE
 se primesc la adminis-
 trație.
 Mulțămile publice și Loc
 deschis costă șirul 20 filor.
 Manuscrisurile nu se în-
 napoiază.
 Telefon pentru oraș, co-
 mitat și interurban Nr. 730.

Diplomație subțire

— Cronică —

de Caragiale

N'au greșit oamenii pricepuți când au spus, că snoavele și zicătorile sunt înțelepciunea noroadelor... De ce?... Fiindcă, deși împrejurările în cari se ivesc întâmplările se deosebesc totdeauna, întâmplările nu sunt de atâtea nenumărate feluri cum ni s'ar părea nouă, muritorilor. Noi ne perindăm, azi unul, mâne altul; lumea rămâne tot lume; noi mereu tot alții și alții; și ea, tot ea și ea. Parcă ar fi tot nou și iar nou; și când colo! tot aia și iar aia; din Paști pînă'n Crăciun și din Crăciun pînă'n Paști, „toate-s vechi și noue toate”. Și așa fiind, când o minte omenească pătrunzătoare prinde pricina și felul unei întâmplări și le poate ticlui, limpede, frumos și scurt, în vre-o zicătoare or snoavă, acestea trebuie să rămână în mintea tuturilor oamenilor din neam în neam; căci se potrivește pe veci de câte ori, fie 'n orce împrejurări, li se ivește o întâmplare la fel.

Așa, bunăoară, iată o întâmplare foarte gravă care s'a ivit, zilele astea, în lumea mare politică: Rusia dă un *ultimatum* Chinei. Fiindcă nu toți cititorii noștri pot fi în curent cu diplomația, trebuie să le deslușim ce va să zică vorba asta *ultimatum*. Iată...

Proprietarul casei, după multă căutare, găsește pe un student chiriaș și-i zice:

— Domnule! or îmi plătești pînă mâne la amiază chiria, ori te dau afară din casă... Scurt!

Sau... O mamă de familie, care ține să dea o frumoasă educațiune copilului ei, îi zice:

— Puiule dragă! or nu-ți mai viri degetele 'n țnas, or îți rup urechile... Scurt!

Iată ce va să zică un *ultimatum*: cea din urmă somațiune spre înlăturarea conflictului; mai limpede, pe românește: *picioru 'n prag, sau ori-ori*.

Și, astfel, ca să nu ne uităm vorba, ia să vedem: ce a făcut China când a primit dela Rusia un *ultimatum*?... A căutat să scape prin tangentă. Și acesta e un termen întrebuințat în diplomație, care trebuie deslușit. Ce va să zică „a scăpa prin tangentă”? Iată...

Să zicem că dumneata nu poți suferi pe d. dr. Vaida — din ce pricină, puțin ne pasă. Te întâlnești cu cineva care te 'ntreabă:

— Mă rog, cum ți s'a părut discursul lui Vaida? Așa-i că vorbește strajnic?

— Care discurs? întrebi dumneata.

— Ei! discursul de alaltăieri, din Parlament...

— A! da, bine zici... Dar n'ai auzit ce i-s'a 'ntâmpnat lui Mangra...

Asta va să zică să scapi prin tangentă; cum am zice, să o scalzi, or să răspunzi, în doi peri, la o întrebare precisă despre ceva, cu altă întrebare vagă despre altceva. Așa face acum și China, cum are diplomația chineză de-demult obiceiul să facă. De aceea, pe semne, noi, românii, despre șiretul care face pe prostul, vrând să

scape prin tangentă, zicem că „face pe chinezul”.

Și acum să revenim la ce spuneam mai sus despre snoave și zicători. Cine ar crede că întâmplarea așa de gravă dintre două nemăsurate împărății, ca Rusia și China este aceeași întâmplare din următoarea bătrână snoavă?

Un țigan, coborînd la vale pe ulița satului, dă cu ochii de nașu-său, care vine dimpotrivă, dela deal. Cine știe de ce, țiganul sare repede din drumul mare peste șanț la stînga, să dea de o potecă de vale. Nașu-seu îl vede; apucă și el peste șanț la dreapta și-i ese țiganului în față...

— Bine, măi fine, mă ocolești, ai?

— Cum să te ocolesc, nașule?

— Păi, cum mă văzuși, lăsași drumul drept și o apucași pe devale.

— Cum să n'apuc pe devale, dacă mi-se pare mie, că-i mai aproape p'acolo?

— Dă unde te duceai, fine?

— La dumneata acasă, nașule.

— Bine, măi, casa mea e 'ncolo la deal, nu încoace la vale. Nu știi tu unde e casa mea?

— Ba, aia o cam știu... Dă dumneata încotro, nașule?

— Mergeam tocma la tine.

— La mine?... Eu gândeam, că finul trebuie să meargă la naș, și nu ușașul la fin.

Aveam să te 'ntreb ceva... Uite ce e... Zice, că a pierit ieri-noapte dela Țica văduva lui Oancea un curcan... și...

— Nu mai spune!

— Și vre-o patru găini...

Mignon

— Părinții și copilăria ei —

(Fragment din romanul lui Goethe: „Wilhelm Meisters Lehrjahre”, cartea VIII, cap. 9)

— Urmare —

III.

Trebuie să promitem duhovnicului, că nu vom părăsi nici o clipă pe fratele nostru și nu-l vom lăsa să iasă din castel; după aceasta duhovnicul pleacă promițându-ne că se va reîntoarce după câteva zile. Ceeace prevăzuserăm se întâmplă; rațiunea făcuse pe fratele nostru tare, dar inima lui era plâpândă; și astfel impresiile religioase de mai nainte înviară și îndoilele cele mai înspăimântătoare îl cotropiră. Următoarele două zile și două nopți fură pentru iel îngrozitoare; duhovnicul îi veni în ajutor, dar înzădar. Rațiunea pură, liberă de orice prejudeții, îl achită! simțimintele lui, religiunea lui, toate rațiunile convenționale îl declarau de un criminal.

Într-o dimineață găsirăm odaia lui goală, pe masă era o foaie de hârtie, pe care ne scria, că deoarece noi îl țineam închis cu puterea, iel se simte îndreptățit să-și caute libertatea; că fugă și merge la Sperata, cu care sperează să poată scăpa de urmăritori; că iel este capabil de orice faptă, dacă cineva ar voi să-i departă.

Ne speriarăm de-a-binele; însă duhovnicul ne rugă să fim liniștiți. Sărmanul nostru frate fu observat de-aproape; și văslașii în loc să-l treacă

dincolo la țârm, îl conduseră la mănăstirea lui. Obosit de o veghiere de 40 de ore iel adormi, îndatăce luntrea se legănă în razele de lună și nu se deșteptă, pînă când nu se văzu în mijlocul tovarășilor lui din mănăstire; abia se reculese puțin, dupăce auzi poarta mănăstirii închizându-se cu zgomot.

Dureros mișcați de soarta fratelui nostru, noi făcurăm duhovnicului cele mai vii reproșuri; însă acest cucernic bărbat știu să ne convingă în curând cu motivele unui medic adevărat, că mila noastră poate avea urmări dezaastroase pentru sărmanul bolnav; că ceeace face el nu face din voința sa proprie, ci urmează după îndrumările episcopului și ale înaltului colegiu. Intenția tuturor era, să evite un scandal public și să acopere deci faptul acesta regretabil cu vâlul secretei discipline bisericesti. Ca Sperata să fie cruțată, ea nu trebuia să afle, că iubitul iei este totodată și fratele ei. Fu dată în grija unui preot, căruia îi destăinuise mai 'nainte starea sa. Astfel fu păzită de ochii lumii cât timp fu însărcinată și când născu.

Ca mamă era foarte fericită de mica ființă. Ca cele mai multe fete de-ale noastre ea nu știa nici scrie nici ceti; de aceea comunică preotului ce să-i spună iubitului ei. Preotul crezu, că în cazul acesta are chiar datoria să înșele pe o mamă, care lăptează încă copilul; și de aceea îi aducea tot felul de vești dela fratele nostru, pe care el însă nu-l vedea nici odată, o îndemna în numele lui să se liniștească, o ruga să grijească de ea și de copil și ce privește viitorul să aibă încredere în Dumnezeu.

Sperata era dela natură aplecată spre religiozitate. Starea ei și singurătatea potențară această înclinare; și preotul încă o nutria, pentruca să pregătească pe biata femeie încetul cu încetul pentru o despărțire pe veci de iubitul ei. Abia fu copilul întărcat, abia prinse corpul ei puteri îndeajuns, pentru a putea suporta — după părerea preotului — cele mai înfricoșătoare dureri sufletești, și el și începu a-i zugrăvi păcatul ei în cele mai grozave colori, păcatul de a se fi lăsat a fi iubită de o față bisericască; îl privia ca un fel de crimă contra naturii, ca un inces. Căci el avea ciudatul gând, să o facă să se pocăiască întocmai așa, cum s'ar fi pocăit, dacă ar fi aflat curatul adevăr al greșelii sale. El îi umplu astfel sufletul cu atâta jale și amar, ridică ideea de biserică și pe capul ei atât de sus, îi descoperi groaznicele urmări pentru fericirea tuturor sufletelor, dacă în astfel de cazuri s'ar da iertare ori chiar s'ar remunera păcătoșii printr'o legătură legală, îi arăta cât de salutar este a te pocăi din vreme pentru un astfel de păcat, pentruca să-ți poți câștiga odată în schimb coroana preamăririi, încât ea, ca o sărmană păcătoasă își puse gâtul de bunăvoie sub săcure și se rugă cu stăruință, să o despărțim de fratele nostru pentru vecii vecilor.

Dupăce ajunserăm la rezultatul acesta, i-se permise — dar totuș pe lângă un control oarecare — să petreacă, dupăcum va afla ea de bine, când în locuința sa, când în mănăstire...

Copila crescă și în curând își arătă natura bizară. Învăță să umble foarte de timpuriu și se

Vorba este însă, că ne închinăm d-lui Octavian Goga și-i mulțumim, pentru că ne iartă, dar încât pentru „Tribuna“, nici în ziua de astăzi nu știm, cui să ne închinăm și cui să-i mulțumim? Căci d-nul dr. Nicolae Oncu a declarat, că nu-i pasă de cele ce se scriu în „Tribuna“, iară preacuviosul domn R. Ciorogariu a declarat, că „Tribuna“ este *preste* dânsul, nu dânsul *preste* „Tribuna“. Și fiind „Tribuna“ per eminentiam ziar politic, *nu revistă literară* și știind noi, că distinșii noștri scriitori dr. Ioan Lupăș, Ion Agâr-biceanu, Alexandru Ciura fac literatură, nu politică, cu atât mai puțin fac politică scriitorii literați din România și din Bucovina, cari scriu la „Tribuna“, am dori să știm totuși, **cine face dar politica Tribunei?** Rămâne răspunderea acestei politici exclusiv în sarcina d-lor redactori Sever Bocu, Iosif Schiopul și Ion Montani? Ori răspunderea supremă în ultima instanță o primește asupra sa d-nul Octavian Goga? Să ni-o spună. Așa numai vorba goală cu „scriitorii aceștia“, dintre cari mai mulți inși au declarat, că nu fac politică, absolut nu ne poate mulțumi și nu poate mulțumi obștea românească. Obștea românească are incontestabil drept să știe, pe cine și ce sprijinește, când își dă banul său pentru abonamentul „Tribunei“. În viața politică condeiul e numai mijloc, *omul* este, care poate inspira încredere, poate da direcții, poate mișca masele. Viața reală cere, ca **orice idee** din domeniul politicii practice să fie întrupată într-o individualitate.

Pentru acela, care gustă produsele artelor frumoase, este indiferentă individualitatea artistului producător și numai curiozitatea prea firească a omului îl face să scruteze după persoana artistului, care adeseori, în urmă, îi produce amare decepții. Decepția asta însă nu deține nimic din valoarea artistică a produsului de artă. În politică însă *individualitatea* însăși este mijlocul de înălțare sufletească a mulțimii. Să mărturisescă d-nul Octavian Goga, dacă nu spunem oare adevărul, când zicem, că dacă spre pildă am dori să înduplecăm masele la vre-o acțiune politică, atunci aceasta mai ușor o putem ajunge prin d. Octavian Goga, decât prin d. Iosif Scheopul. Tocmai pentru acest cuvânt săvârșesc *păcat național* aceia, cari vreau să distrugă *individualitățile*, cari au acumulat deja în persoana lor capitalul moral de a înrăuri asupra masei chiar numai prin însăși individualitatea lor, căci capitalul de natura aceasta se adună cu multă trudă și multe sacrificii de energie a vieții și cine-l distruge fără supremă nevoie, acela săvârșește actul trădării intereselor națiunii, care a fost proprietara acelor capitaluri.

În perfectă consonanță cu acest mare adevăr și-a formulat comitetul național în ședința din 19 Decembrie 1910 acuza sa față de „Tribuna“ astfel: „*Prin ținuta sa echivocă în afaceri de ordin politic și prin încercările sale de a sguđi încrederea obștei române în autoritatea organelor de conducere și de executivă ale partidului național român, ziarul „Tribuna“ din Arad a ieșit din cadrele disciplinei de partid și a devenit vătămător și ostil intereselor partidului*“.

La aceasta trebuie să se răspundă, nu la „ahtierile căpătuiei ușoare, toate poftetele deșerte, toți strigoii împăcării cu Ungurii, toate meschinăriile omenestii“.

Vorba este: *vrea „Tribuna“ să se supună dreptului de disciplină și de control al comitetului național ori nu vrea?* Bine înțeles, în cele politice. La întrebarea aceasta trebuie să deie cineva răspuns. D. dr. Oncu a încunjurat răspunsul. D. Octavian Goga nici nu atinge chestiunea aceasta. Cu toate că întrebarea aceasta este osia, în jurul căreia se învârtă chestiunea întreagă. Națiunea românească vrea să știe, dacă „Tribuna“ și cei grupați în jurul ei sunt ori ba **soldați credincioși** ai partidului național? Dacă sunt **soldați credincioși**, atunci, fără doar și poate, ei trebuie să recunoască asupra lor dreptul de disciplină și de control al *statului major*.

Dacă însă ei refuză a se supune ordinelor *statului major politic* al națiunii române, atunci ei nu sunt soldați credincioși ai partidului național român, ci sunt trupe libere, cari în orice moment pot ataca din spate ori din coastă rândurile luptătoare ale acestui partid și sunt prin urmare mult mai periculoși, decât dușmanul din față, cu care ne luptăm. În cazul acesta săvârșește act de trădare a intereselor partidului națio-

nal român ori cine sprijinește această ceată de „*cavaleri hrăpăreți*“ fie cu banul, fie cu munca sa intelectuală. Termitele acestea nu trebuiesc prășite, ci nimicite.

Răspuns „Tribunei“

„Tribuna“ mă învinuiește pe mine, pentru că nu a reprodus în extensio discursul meu. Lucru ciudat. Par'că eu dispun în biroul stenografic al Camerei, cui să împartă, cui nu, *exemplarele discursurilor scrise cu mașina*. Faptul este, că pe când am sosit eu în biroul stenografic, *corespondenții ziarelor din București deja primiseră din partea șefului de biurou promisia, că vor primi câte un exemplar*. Unul dintre acești *domni a fost atât de gentil, de a renunțat la exemplarul său în favorul ziarului „Slovenski Tyzdenik“*.

Pentru „Tribuna“ suflet de om nu a cerut un exemplar stenografic al discursului meu. D. Duma, redactor la „Poporul Român“, foaia săptămânală a partidului, a cerut un exemplar, dar nici d-sale nu i-s'a mai putut exopera împlinirea cererei, cu toată protecția mea, fiind deja toate *exemplarele promise*.

Învinuirea „Tribunei“, că ea din vina mea nu mi-a reprodus discursul, e tot atât de absurdă, ca și născocirea ei, că eu l-aș fi declarat pe Ilarie Chendi — în perfect acord cu prietenii mei, deci și cu d. A. C. Popovici — de cel mai valoros publicist român în viață. Scopul învinuirii prime e să mă prezinte om rău, pe când a doua are tendința a mă prezenta cetitorilor „Tribunei“ ca om prost.

Că „Tribuna“ într'una se ocupă de zestrea fetelor mele, e interesant și nostim. Este numai regretabil pentru oșeliiții, cari scriu despre această zestre, căci fiind fetița mea abia de 1½ ani, ei nu mai au șanse, cu toată cultura lor literară înaltă, să le pot deveni socru. De-altcum îi mulțumesc „Tribunei“, că de pe acum îi face fetiței mele reclame gratuite, că va fi *partie bună*. Despre boii mei d'n Olpret nu eu am vorbit la Dobra, ci Ioan Russu-Șirianu, fiertatul redactor al „Tribunei“, pe care d-nii Ciorogariu, Oncu și Bocu, la sfârșitul vieții sale, fără milă l-au aruncat afară din redacție, fiind bolnav și incapabil de a mai munci.

Dr. Alexandru Vaida-Voevod.

Funerariile președintelui „Asociațiunii“

Iosif Șterca-Șuluțiu

— Dela corespondentul nostru special. —

Deja Sâmbătă seara a venit un număr însemnat de bărbați aleși și de fruntași ai neamului nostru, pentru a lua parte la înmormântarea venerabilului președinte al Asociațiunii.

În decursul năntea amezii de Duminică sosesc tot mai mulți membri ai Asociațiunii în Sibiiu, și anume din Brașov, Orăștie, Cluj, Mediaș, Ocna, Seliște etc. La 12½ a sosit Ex. Sa I. P. S. Domn Arhiepiscop și Metropolit dr. Victor Mihali de Apșa cu suită aleasă, și cu un număr însemnat și ales de inteligenți din Blaj: Excelența Sa a descălecat la protopopul gr. catolic N. Togan.

Duminică la 11 ore a. m. s'au prezentat mai multe deputațiuni la familia fostului președinte ca să condoleze. Au vorbit dnii: Dr. Ilarion Pușcariu în numele comitetului Asociațiunii, G. Tripon în numele despărțămintelor iar P. Cosma în numele „Albinei“. În jurul catafalcului sunt așezate numeroase și frumoase cununi din flori vii, dela diferite corporațiuni: „Albina“, funcționarii „Albinei“, filialele Fondului de teatru, corpul profesoral dela școala Asocia-

țiunei, elevele dela școala Asociațiunii, Comitetul central al Asociațiunii și funcționarii dela dela centrul Asociațiunii, etc.

La 3 ore coșciugul e așezat în curtea școalei de fete care e tixită de inteligență română din Sibiiu și jur, și de cei veniți din depărtări.

Serviciul divin îl servește Ex. Sa I. P. S. D. Arch. și Metropolit dr. Victor Mihali de Apșa, având ca asistenți canonici pe dr. Suciuc și Muntean din Blaj, Negruți director pedagog. din Blaj, protopopul Dăian (Cluj) Bunea, Togan, (Sibiiu) lectori E. Micu, Iacob Popa din Blaj.

Cuvântările funerare și răspunsurile au fost cântate de d. I. Piupa și corul teologilor din Blaj.

La sfârșitul serviciului — din curtea școlii — a rostit primul discurs d. dr. Suciuc (canonic) ocupându-se mai ales cu viața sufletească a omenimei, accentuând în special, care e adevărata luptă pentru un ideal, și cum are omul să se lupte pentru idealul care și l'a prefapt. Omenimea trebuie să fie condusă de idealism, dar acest idealism are să fie împreunat și cu altruism adevărat. Scoțind momentele mai alese din viața defunctului, arată că Iosif St. Șuluțiu a fost un luptător plin de idealism altruist, au fost unul din cei mai aleși fii ai neamului, care în modestie a muncit zi și noapte pentru ridicarea neamului său, mai mult de ½ de veac. Roagă pe cel Atotputernic ca în locul luptătorilor — idealisti și altruisti — decedați, să deie neamului românesc alți eroi de categoria celor trecuți la cele vecinice. Pe arhiereu îl roagă, ca să deslege cu puterea sa pe cel ce a plecat spre vecinicie.

Cu glas duios, cu accente isvorâte din o inimă simțitoare vorbește vicepreședintele Asociațiunii A. Bârsean în numele Asociațiunii. Cu obiectivitate desăvârșită dă în un discurs magistral icoana luptătorului zelos, a muncitorului neobosit, care în etatea când alții numai și numai odihnească, a muncit cu energie și abnegațiune pentru binele poporului românesc. Oratorul a prezentat icoana clară, frumoasă și duioasă a vieții defunctului președinte. L'a caracterizat ca român adevărat, ca martor al vremurilor grele, ca istoric, care e observator bun, povestitor plecat al vremurilor trecute, și ar dori ca tinerimea să conceapă tot astfel ca și dânsul lucrurile din trecut, ca literat care a primit și a dat lovituri, ca un suflet nobil și pacinic.

Când ș-a luat apoi rămas bun dela președintele care nu va mai reveni între noi, și a zis că sufletul lui nobil, care se apropie de creator „să spună celor aleși ai neamului, cari sunt lângă tronul ceresc (Episcopii P. Paul Aron și Alexandru S. Șuluțiu) că vremurile nu s'au schimbat dar împrejurările neamului s'au îngreuiat, lacrimi au umplut ochii tuturor.

Conductul pleacă apoi prin strada principală, însoțit de sute și sute de oameni, cari privesc șirul desfășurat al celor, cari însoțesc pentru ultima dată pe venerabilul bătrân.

La cripta familiară ajungând — în cimitirul de lângă biserica greco-catolică — vorbește în numele școalei Asociațiunii dr. V. Bologa, luându-și rămas bun dela părintele bun și adevărat al școalei civile de fete.

Litere — Arte — Științe

IAR E PRIMĂVARĂ...

(Din Heine.)

*Iar e primăvară,
Văile 'nfloresc...
In albastra zare
Rozalbi norii cresc....*

*Și privighetoarea
Prin crâng cântă iar...
Pe câmpia verde
Mielușei sar...*

*Numai eu nu-'s vesel,
Trist adâncu-mi e...
Că visez într'una —
Cine știe ce...*

Pribeagul din Ardeal.

Chestiunea alcoolului

II.

Deși referințele sociale a chestiunii alcoolului, în general sunt de timp mai îndelungat cunoscute, totuși numai cercetărilor experimentale și criminal-psihologice, tot astfel și cercetărilor biologice de pe ultimii 15 ani este de a se atribui importanța sociologică a acestei chestiuni. Numitele cercetări în prima linie au arătat grozavul efect al alcoolului asupra creierului, a cărui funcționare e baza tuturor funcționărilor organice și sociale; prin urmare creierul, cu drept cuvânt se poate numi organ social.

Experimentările lui Kraepelin și a învățăceilor săi, în mod evident dovedesc, că consumarea zilnică a alcoolului, fie numai și în cantități mici, neconținut slăbește funcționarea creierului, adică valoarea gândirii, suferind prin aceasta gândirea logică. Studiarea efectului ce produce alcoolul cu privire la funcționarea creierului a mai dovedit legătura ce există între consumarea de alcool și cazurile criminale. Aceasta, de altcum, dovedește atât statistica cât și experiența zilnică.

Din rezultatul cercetărilor și experimentărilor lui Laitinen, Bunge, Legrain, Demme și a altora să vede, că chestiunea alcoolului nu e o simplă chestiune sanitară, ci ea e mai mult chestiunea opiniei întregii lumi, având bază natural-științifică și culminând în ideea evoluției.

Dacă deci alcoolismul e chestiune socială, e chestiunea vindecării a unui morbo social, atunci trebuie să admitem, că acest morbo social numai în urma unei desinteresate sistematice mișcări sociale se poate vindeca. La aceasta observare, aceia cari afirmă, că limitarea alcoolismului e chemarea statului, vor zice, că toate mișcările sociale nu vor avea nici un rezultat, cât timp consumarea alcoolului nu e interzisă prin dispozițiuni legale. E adevărat, intervenirea statului are oarecare importanță, dar nu putem aștepta nici un rezultat pozitiv. Lucrul principal e, ca poporul să cunoască, să se convingă despre corectitatea și necesitatea de a nu consuma băuturi alcoolice. Lupta împotriva alcoolului deci, în cel dintâiu loc trebuie câștigată pe terenul social.

Această luptă, cum s'a amintit și în articolul precedent, de prezinte are două direcții și adică, propovăduirea cumpătării și pretențiunea abstenenței, sau totala reținere dela consumarea băuturilor spirituoase. E de observat, că aici numai despre tactica luptei poate fi vorba și din acest punct de vedere sunt cu totul de prisos anumite discuții zadarnice, căci aceea e sigur, că de când se cunoaște alcoolul și alcoolismul, încetat se pledează pentru cumpătare. Pericolele datorite alcoolului însă din zi în zi sunt tot mai mari, ba chiar ele au luat proporție uriașă.

E evident apoi, că de prezinte știința nu cunoaște vre-o măsură generală, vre-o măsură acceptabilă a consumării de alcool pentru fiecare individ a parte, și astfel deocamdată propovăduirea cumpătării nu produce rezultate reale. E evident mai departe, că așa numitei consumări

de alcool în mod cumpătat, mulțumită efectului euforic ce produce, se datorește în mare parte stagnarea progresului cultural.

De oare care mișcare pentru propovăduirea cumpătării numai în Franța și Germania se poate vorbi, dar această mișcare nici în alte state nu a fost încoronată de succes. Importanța abstenenței însă e cu mult mai mare, căci totala reținere dela consumarea băuturilor alcoolice e o concepție clară, hotărâtă: abțicerea, atât în interesul nostru propriu, cât și a celorlalți semeni ai noștri, de o afirmativă plăcere. Abstenența deci stă în serviciul simțămintelor altruiste și solidarității sociale.

Învățămintele istorice deci într'adevăr dovedesc, că mai sus numita mișcare nu reprezintă nici o importanță. În acele țări unde se poate vorbi despre însemnatele rezultate a mișcării antialcoolice, adică în Statele-Unite, Marea-Britanie și Scandinavia (împreună cu Danemarca, Svedia, Norvegia și Islanda) de fel nu există vre-o mișcare a cumpătării. În aceste țări noțiunea „temperance“ e identică cu noțiunea abstenenței.

De altcum lucrul principal al ori și cărei mișcări e rezultatul. Acolo, unde sunt de înregistrat rezultate, mișcarea socială a avut ca punct de plecare pretențiunea abstenenței, căreia sunt de se atribui toate rezultatele. Mai cu seamă în statele scandinave și în Statele-Unite americane sunt de remarcat cele mai însemnate rezultate. În celelalte state, între cari primul loc îl ocupă Anglia, iar în timpul de pe urmă Svițera și Germania încă sunt de înregistrat frumoase rezultate datorite mișcării de abstenență; totuși însă relațiunile nu se pot asemăna cu cele din mai sus-numitele state.

În Svedia numărul membrilor al principalelor organizațiuni de abstenență se ridică la cifra de 407.287. În aceste organizațiuni poate lua parte ori și cine, fără deosebire de poziție socială și ocupațiune. Sunt apoi și alte organizațiuni mai mici. Astfel e grupul de abstenență a deputaților dietali, care desvoltă o activitate destul de remarcabilă. E de amintit și mișcarea de abstenență din armată. Reuniunea antialcoolică a ofițerilor din Svedia s'a înființat la anul 1805 și în prezent numără 45 membri. Subofițerii încă sunt organizați, numărul membrilor fiind de 150. Tot astfel sunt organizați și polițiștii din Svedia, având reuniunea lor 435 membri.

Sunt de mare însemnătate apoi reuniunile tinerimei, dintre cari, reuniunea tinerimei studioase numără mai mult de 10.000 membri. Reuniunile de această natură în Dania numără 400, în Finlanda 7715, în Norvegia 500 membri. În sfârșit reuniunea de abstenență a impiegaților dela căile ferate svediene are 4000 iar a oficianților postali 300 membri.

Vedem deci, că în Svedia toate păturile sociale iau parte la lupta antialcoolică, ceea ce dovedește simțirea etică a poporului.

Alex. Țințariu.

Revista revistelor.

„Căminul nostru“, în mai multe numere din trecut, avea în unele articole despre Români de peste Munți, păreri, ce conțineau oarecari adevăruri asupra situațiunii politice generale. Însă în n-rul său recent „Căminul nostru“, pe care îl conduce un novelist, care a dat dovezi de talent, publică un articol iscălit S. A., în care face pe tatăl înțelept, care-și muștră copiii necuminiți. Dacă acest aer este așa de nepotrivit modestei reviste, cu atât mai dezagreabil este d. S. A. cu ușurința d sale de a spune asemenea ineptii: că cei din partidul național român din Ungaria, au îndemnat pe amicii lor să refuze „Tribuna“, să o boicoteze în sfârșit, precum și alte ziare ce o părătesc.

Apoi, că „Românul“ a fost pus în coasta „Tribunei“, și a fost înființat de comitetul național anume pentru a nimici „Tribuna“. Articolul în întregime este fals, nesincer în păreri ce le cuprinde, — căci nu ne putem închipui, că d. S. A. din inconștiență a lucrurilor, a scris „Căminul nostru“ articolul: „Cronica chestiei naționale“ — chestie de care, astfel, habar n'are.

La poporul nostru nu s'a putut face o selecțiune naturală a indivizilor destinați a ajunge la suprafață, ci s'au ridicat prin urmare tot felul de chemați și nechemați. Noi am fost și suntem avizați fiecare numai la propriile noastre puteri și cum acestea nu sunt împărțite cu cântarul între oameni, acei cari au dispus de un capital material mai mare au avut puțința a merge înainte și a se ridica. În aceeaș vreme însă multe caractere morale au fost condamnate a rămânea jos, deoarece le-au lipsit mijloacele trebuincioase pentru dobândirea de titluri și diplome impunătoare. La popoare cu cultură și viață socială veche deasemenea îi este dată posibilitatea fiecărui individ de-ași câștiga dreptul și mijloacele prin cari să poată ajunge la suprafață. Dar numai atât îi este îngăduit, căci o diplomă ori cât de excelentă nu se poate considera de echivalentă cu capacitatea și capabilitatea. În viața practică trebuie să se valideze valoarea personală absolută, altfel îți rămân închise drumurile mai largi, cu toate diplomele și titlurile dobândite prin ambiția unui elev silitor.

La noi însă nu e așa. Noi de când suntem liberi a ne desvolta am fost totdeauna în lipsă de oameni. A fost deci lucru ușor de înțeles că toți acei fii ai națiunii, cari și-au câștigat o cvalificațiune au fost puși în rândurile prime și au fost încredințați cu conducerea poporului.

Ne închinăm față de acei bărbați ai națiunii, cari s'au făcut vrednici de cinstea ce li-s'a dat, și recunoaștem cu mulțumire sufletească, că munca lor a adus roade, deși nu îmbelșugate dar bune și sănătoase. Trebuie să recunoaștem însă cu toții, că între indivizii cari au avut înrîurintă covârșitoare asupra desvoltării destinelor noastre au fost și de aceia, cari au exploatat poziția lor pentru favoruri personale și în paguba națiunii.

Și pe cum e adevărat, că un nebun poate arunca o piatră într'un puț și o sută de înțelepți n'o mai pot scoate, tot așa de adevărat e și aceea, că ceea ce au stricat acești indivizi, cu greu se poate îndrepta. Cunoaștem răul, ne dăm seamă de primejdia ce-o cuprinde în sine, dar nu ne silim a căuta remedii pentru sanarea lui.

Și pe cum e adevărat, că un nebun poate arunca o piatră într'un puț și o sută de înțelepți n'o mai pot scoate, tot așa de adevărat e și aceea, că ceea ce au stricat acești indivizi, cu greu se poate îndrepta. Cunoaștem răul, ne dăm seamă de primejdia, ce o cuprinde în sine, dar nu ne silim a căuta remedii pentru sanarea lui.

Mai dureros este, că nu atât necunoașterea remediilor e cauza, că toți privim cu nepăsare la bolnavul nostru, ci mai mult contribuie la aceasta teama și frica de a nu jigni ori supăra pe aceia, cari vezi, că n'au decât zimbet ironic față de durerile bietului bolnav. Și cum aceștia sunt destinați a împărți între ei, ceea ce bolnavul nu poate să mai apere de pradă, instinctul egoist ne îndeamnă să fim precauți, căci ușor poate ajunge puterea întreagă în mâinile celor veseli și plini de ironie, cari nu se vor sfii apoi a trece fără nici o considerare peste cei triști și modești.

Unde este însă doftorul făcător de minuni, care cu o operație îndrăznească să ne tămăduiască de toate relele? Înzadar l-am aștepta, căci nici-odată nu va veni.

Defectele unei societăți nu se pot îndrepta decât tot numai prin conlucrarea comună a indivizilor, cari formează această societate.

O conlucrare cu efect însă nu se poate închipui, dacă nu se va strădui fiecare să-și îndrepte faptele sale spre astfel de finte unde se întrunește tot ce omenimea a consacrat odată de bun și folositor. Dacă în viața noastră socială nu se lucrează și nu se trăiește dupăcum cer interesele mai înalte și comune ale noastre a tuturor, cauza nu e totdeauna răutatea. De multeori și în multe privințe se fac greșeli la noi și numai din neștiință și din lipsa de orientare, care se resimte peste tot locul.

Față cu această stare a lucrurilor ne calcă pe toți datorita de a ne arăta reciproc greșelile și scăderile. Se înțelege de sine, că numai pe acelea, prin cari putem strica intereselor comune, lăsând neatrinse pe acelea, cari privesc exclusiv persoana fiecăruia.

Lucrul acesta n'ar fi iertat să fie privit ca critică la adresa unuia sau altuia, ci numai ca ceea ce este: contribuie la salvarea unor rele și neajunsuri sociale.

Ioan Băilă.

zerva iarăși a dat asalt împotriva atentatorilor, care însă s'a sfârșit tot cu fiasco, ca cel dintâiu.

Autoritățile militare în urma acestor atentate misterioase, a avizat prin poliție publică, că sentinelele vor împușca pe toți aceia cari seara după șase se apropie de magazin. În oraș se comentează foarte agitat aceste atacuri. Atentatorii se caută.

Ministrul Hieronymi bolnav. Ministrul de comerț Carol Hieronymi suferă de influență în așa măsură, încât familia s'a văzut silită a invita Duminecă dimineața pe profesorul universitar, baronul Alexandru Korányi, care vizitând pe bolnav i-a recomandat odihnă desăvârșită.

Starea ministrului, care se bucură de multe simpatii la membrii partidului muncii, a stârnit interes deosebit.

Emigranți deținuți. Poliția a deținut ieri la gara de ost din Budapesta pe economul din Temesmonostor Stefan Kovács și familia. Kovács a trimis prețul biletului agentului Comp. Generali Transatlantic la Viena, deși în înțelesul legii nouă trebuia să și-l procure din loc. Deținându-i s'a constatat, că nici soacra lui Kovács, văd. Turóczi, nici servitoarea nu aveau pasaport și Kovács le-a instruit că pentru cazul când le-ar strimtori din cauza aceasta să spună că ar merge la Viena să se angajeze de servitoare. Poliția din cercul VII a condamnat pe Kovács la 8 zile închisoare și 100 coroane amendă, iar pe soacră sa și pe servitoare la 2—2 zile închisoare și 30 coroane amendă.

Din România.

Dela Academie

D. Iacob Negruzzi, președintele Academiei a ținut un discurs, în care a exprimat felicitările acestei instituții către regele Italiei cu ocaziunea serbărilor centenarului unității italiene.

S'a dat apoi cuvântul dlui Sturdza spre a-și continua comunicarea relativ la divanurile ad-hoc.

D-sa spune, că în 1857 comitetul unioniștilor din Moldova a publicat un manifest în care se cuprindea programul lor politic relativ la unire. În același an Walewsky ministrul de externe al Franței publică în Moniteur Officiel un important comunicat, prin care arată că poarta nu-și ține angajamentele luate, prin tratatul din Paris și zădărnicește unirea principatelor. Comunicatul a produs o mare bucurie în țările românești și senzație în întreaga Europă.

În acest timp moare caimacanul Tudoriță Rosetti, iar în locul lui vine Vogoride.

D. Dimitrie Sturdza arată presiunile făcute de Vogoride pentru a împiedeca pe candidații unioniști să intre în divanurile ad-hoc.

D. Sturdza va continua partea a patra a comunicării sale în ședința de Vineri 25 cor.

Comitetul Cuza-Vodă. Duminecă s'a întrunit marele comitet „Cuza-Vodă”, care este însărcinat cu ridicarea unei statui în lași a Domnitorului Alex. Ioan Cuza-Vodă, primul domn care a realizat Unirea Principatelor.

În jurul chestiei locului unde va fi așezată statua, au fost mari neînțelegeri politice.

Se afirmă că d. Ghica-Deleni, președintele comitetului, proiectează aducerea din nou a chestiunii așezării statuei în piața Cuza-Vodă iar nu piața Unirii, după cum se hotărîse în mod definitiv. Dan.

O crimă la marginea Bucureștilor. O crimă s'a săvârșit în apropierea Capitalei, pe șoseaua, care duce spre comuna Domnești.

Victima este o femeie Elena Steriu, bucătăreasă la d. Paraschiu Rădulescu din comuna Domnești Ilfov, iar criminalul un fost servitor al d-lui Rădulescu, anume Ion Ilie Pașaliu.

Împrejurările în cari s'a întâmplat această crimă, sunt următoarele:

Acum câteva zile servitorul Pașaliu fusese concediat din serviciu, din cauza unor furturi săvârșite timp de aproape un an fără să fie observat. Pașaliu și-a luat iestul ce i-se cuvenia și a venit în Capitală, jurându-și să se răzbună.

Fostul servitor, care știa, că d. Rădulescu, sau cineva dela curtea d-lui Rădulescu trebuie să vină în Capitală după cumpărături, și-a pus în gând să-i jefuiască.

El i-a pândit în câteva nopți consecutive, pe șoseaua dinspre Domnești, însă fără nici un rezultat.

Vineri noaptea și-a pus în aplicare planul. Dela curtea d-lui Rădulescu venia spre Capitală într-o trăsură, servitoarea Lina Steriu și cu vizitiul Andrei.

La un kilometru depărtare de oraș, Pașaliu, s'a dus înaintea lor și i-a somat să oprească.

Vizitiul a dat bice cailor, cari au pornit într-o goană nebună.

Pașaliu s'a agățat atunci de coșul trăsurii și a tras asupra servitoarei două focuri de revolver. Un glonte și-a greșit ținta, celălalt însă a lovit pe nenorocita în spate.

Zgomotul produs de detunăturile armei au alarmat pe mai mulți jandarmi, cari s'au pus în urmărirea criminalului. El a fost prins în apropiere de strada 13 Septembrie.

Bucătăreasa Lina Steriu fiind greu rănită, a fost transportată la spitalul Brâncovenesc, unde i-s'au dat primele ajutoare.

Din străinătate.

Lupta în valurile Tamisei. Un polițist a arestat ieri o fată de 14 ani, care fusese urmărită pentru furt. Pe când o conducea la secție, fata s'a smuncit din mâinile polițistului și s'a aruncat în fluviu. Polițistul a sărit după ea și-o apucă spre a o scoate afară. O luptă înverșunată se încinse în apă, peste câteva clipe însă polițistul se scufundă împreună cu fata. Încercările de salvare au rămas zadarnice. Peste câteva ore au fost scoase ambele cadavre.

Un discurs al ministrului Cruppi. În discursul său pronunțat la banchetul Camerei de comerț d. Cruppi a zis: „Trebuie să muncim pentru dezvoltarea economică a țării prin propășirea comerțului ei extern: această din urmă idee pentru a fi rodnică, nu trebuie să aibă un caracter prea exclusiv. De aceea trebuie să practicăm o politică contractuală, de bună înțelegere și de reciprocitate”.

Starea contelui Metternich. Contele Wolf-Metternich, care a fost dat judecăței pentru fals, se află tot la închisoare de prevenție. Medicii îl vor supune în curând unui examen. E posibil că contele va fi internat într-o casă de nebuni.

Propunerea senatorului Bațaria în parlamentul turcesc. Senatorul român Bațaria a supus patriarhului ecumenic dezideratele Românilor Macedonenii, cari sunt: să se numească episcopi vorbind românește în diecezele, unde majoritatea populației este românească, să se desființeze excomunicarea preoților aromâni, liturghia să se citească în limba română, în localitățile românești studenții români să fie admiși la facultatea teologică greacă.

Patriarhul a trimis aceste deziderate studiului Sinodului. Sinodul se arată gata a le studia. Sosec numeroase depeși din Macedonia protestând contra cererilor Aromânilor. Sinodul a hotărît a studia cererile Românilor.

Desarmarea imposibilă. Stead, cunoscutul apostol al păcii, declară că, în urma discursului din Reichstag al d-lui Bethmann-Holweg, nimeni nu mai trebuie să-și facă iluzii asupra sentimentelor pacifice ale Germaniei. Anglia nu se mai poate gândi la reducerea armamentului, ci, dim-

potrivă pentru fiecare nou „Dreadnought” german, va trebui să construiască două asemenea cuirasate.

Declarațiile lui Sir Grey asupra acordului anglo-francez. (Camera Comunelor). — Întrebat fiind, dacă la venirea sa la putere există un acord obligând pe Anglia să trimită în unele împrejurări trupe pentru a ajuta operațiunile armatei franceze, Sir. E. Grey declară, că convențiunea anglo-franceză supusă parlamentului arată toată întinderea angajamentelor. Alte angajamente nu există.

Lord Moriez declară, că guvernul nu are de gând să facă greutăți în discutarea proiectului Landsdowne, dar nu va lăsa să dăinuiească mult bilul parlamentar.

Scandalul dela universitatea din Atena. Domnișoara Panagiotatou, care a fost numită docentă la universitatea din Atena, și-a ținut dăunăzi primul curs în prezența unui public numeros. A fost și primul ministru Venizelos împreună cu ministrul instrucțiunii publice.

Când d-șoara Panagiotatou începu să vorbească, se iscă un mare scandal. O parte din public strigă: Dă-te jos de pe catedră! De ce nu te duci la bucătărie sau la spălătorie?

Restul publicului protestă și în curând se încinse o bătaie generală. Situația miniștrilor devenise periculoasă la un moment dat. Mai multe femei dela galerie au leșinat.

Domnișoara Panagiotatou rămăsese leșinată în tot timpul scandalului. În cele din urmă ordinea se restabili.

Germania și incorporarea Finlandei. Reichstagul a adoptat budgetul cancelariatului imperiului și a externelor.

În cursul discuției, d. Kiderlen-Waechter a declarat că Rusia nu poate de acum să încorporeze Finlanda. Germania a fost pusă la adăpostul de o surpriză, deoarece Rusia e obligată a informa cu doi ani mai înainte pe guvernul german, dacă ar proiecta așa ceva.

Deputatul socialist, David, zice că incorporarea Finlandei în imperiul rusesc, trebuie să întâmpine o opunere în toată lumea civilizată.

Prânz de gală în onoarea trimisului român la Roma. Vineri seara, s'a dat la Curte, un prânz de gală în onoarea d-lui Dimitrie Grecianu, trimisul regelui Carol la serbările cincuatenuarului unității italiene.

Regele Victor Emanuel a conferit d-lui Grecianu marele cordon al „Coroanei Italiei”, iar d-lui căpitan Negruzzi ordinul „Maurizio Lazaro”, în gradul de ofițer.

Cursa aeriană Paris-Turin-Roma. Ziarul „Le Petit Journal”, în înțelegere cu comitetele expozițiilor din Turin și Roma, organizează, pentru sfârșitul lui Maiu, curse de aeroplane între Paris, Turin și Roma, cu un total de premii de 400.000 franci.

Premiul primei etape Paris-Nizza a fost fixat la 100.000 franci.

O descoperire senzațională. (Fabricarea Radiului.) Cunoscutul profesor d-rul Otto Hahn din Berlin a reușit să descopere o nouă compoziție chimică pe care o numește „Mezoterium” și care având aceleași proprietăți ca și radiul poate fi utilizat în locul lui.

Metoda de fabricațiune e foarte simplă și ieftină.

Câte femei sunt în Europa? Un mare statistician din Franța a socotit, că în Europa întreagă sunt cu 7 milioane mai multe femei decât bărbați, astfel că, închipuindu-ne că toți bărbații ar fi însurați, am avea 7 milioane de fete nemăritate.

Revoluția din Albania. Artileria din Üsküb a primit ordin să fie gata de plecare în ținutul răsculat din Albania-de-sus.

După o telegramă, în lupta dela Tuzi ar fi fost și 250.300 soldați muntenegreni în rândurile revoluționarilor.

Mijlocește bani

pe ipotecă, amortisare
și cu cambii pe moșii, ori
case de chirie, sub condițiile
:: cele mai favorabile ::

Sücs F. Vilmos

Arad, Karolina-utca nr. 8.

□ Casă proprie lângă filiala poștală. □

Albanezii, atacând mai multe forturi din jurul lui Gusinje, au fost respinși de trupe și urmăriți până la granița muntenească.

La Scutari situația s'a îmbunătățit.

Dela graniță se anunță, că la Kastrati a continuat și toată ziua de alaltăieri lupta dintre revoluționari și trupele imperiale.

Regele Nikita a hotărât să retragă refugiaților albanezi ospitalitatea, ce le-a oferit anul trecut.

Deputații albanezi au ținut o conferință, după care s'au dus la sultan, rugându-l să intervie ca pacea să fie restabilită în Albania, ceea ce se poate realiza, dacă guvernul turcesc va face Albanezilor concesionile culturale, economice și politice necesare.

Ziarului „Times” i-se telegrafiază din Constantinopol: Din cercurile oficiale se asigură, că știrile despre numărul mare al răsculaților s'au exagerat.

Poarta va trimite pe Prenk-pașa împotriva tribului Mirdiților. Se crede, că Mirdiții vor face mai curând pace, deoarece însuși Prenk-pașa este un Mirdit.

Ziarului „Morning Post” i-se telegrafiază din Roma: În urma răscoalei albaneze, situația s'a agravat la Cetinge. Regele Nikita vrea pacea, dar poporul muntenească vrea să imiteze exemplul Albanezilor. Muntenegrenii cred, că prin un războiu cu Turcia își vor îndrepta situația economică.

Presa germană și cea engleză despre discursul cancelarului Bethmann-Hollweg. Intreaga presă comentează discursul recent al cancelarului Bethmann-Hollweg asupra desarmării și tribunalelor de arbitraj.

„Vossische Zeitung” scrie că n'ar fi stricat, dacă cancelarul ar fi pus mai multă căldură în discursul său și dacă ar fi examinat chestiunea cu oarecare bună-voință.

Germania ar fi avut toată libertatea să aștepte, dacă se vor mai face propuneri în această privință.

„Tägliche Rundschau” scrie că politicianii, cari sunt pentru desarmare și pentru tribunalele de arbitraj, nu vor fi tocmai satisfăcuți de discursul cancelarului. Partidele din stânga extremă critică discursul.

Comentând discursul cancelarului german Bethmann-Hollweg, ziarul „Daily News” scrie că discursul nu e o încurajare pentru aderenții desarmării și tribunalele de arbitraj. Bethmann-Hollweg n'a spus mai mult decât predecesorii săi. Noi am fi fericiți, dacă cancelarul s'ar fi exprimat mai categoric asupra atitudinii Germaniei.

„Dally Chronicle” scrie că: discursul cancelarului Bethmann-Hollweg a venit ca o furtună de iarnă, nimicind speranțele multor politiciani. Declarațiunile cancelarului n'au fost o surpriză pentru nimeni.

50 milioane pagube cauzate de un incendiu. Din New-York vine știrea, că un incendiu, izbucnit alaltăieri dimineață, a distrus în parte Capitolul din Albany.

Intreaga aripă de Vest a monumentului edificiu a fost prefăcută în cenușă.

Au căzut pradă flăcărilor mobile prețioase și cea mai mare parte a celor 400.000 volume ale bibliotecii.

Acoperișul prăbușindu-se, 15 pompieri au fost grav răniți.

Pagubele sunt peste 50 milioane franci.

Cauza incendiului e un scurt circuit al instalației de lumină electrică.

Pregătirile Rusiei și Chinei. Optimismul ce a domnit după ultima notă a guvernului chinez a fost în curând spulberat. Relațiunile între cele două state sunt corecte, dar nu e mai puțin adevărat, că față de mișcarea ce s'a început în China, guvernul rus nu va putea menține pacea.

Trupele ruse rămân concentrate la frontiera Chinei, mobilizările în Turchestan continuă.

Ziarul „Novoje Vremja” a primit o telegramă din Charbin, prin care se anunță, că trupele chineze din vestul Mongoliei au fost mobilizate. Agenții guvernului chinez cutreeră provincia, recrutând voluntari chinezi și mongoli.

Chestiunea recunoașterii republicii Portugalia. Secretarul de stat la externe, d. de Kinderlen Waechter vorbește la Camera de recunoașterea Republicii portugheze și arată hotărârea puterilor de a procedea de comun acord. Recunoașterea formală a republicii s'a hotărât să nu aibă loc decât, dacă adunarea națională portugheză va recunoaște republica, ceea ce n'a avut loc până acum.

În ceea ce privește violarea proprietății unui supus german în Portugalia, guvernul va delibera asupra măsurilor de luat.

Arderea hotelului „Beaulieu” din Nizza. Din Nizza se anunță, că un puternic incendiu a distrus cele două etaje de sus ale marelui hotel „Beaulieu”. Din fericire, marea majoritate a camerilor din acele etaje erau goale, așa că n'a fost nici o victimă omenească. Pompierii au reușit să împiedice întinderea focului și la etajele de jos.

E nostim că un oaspe al hotelului a durmit toată noaptea fără să știe că deasupra capului lui arde hotelul. A doua zi dimineața s'a plâns otelierului că a auzit prea mult zgomot în timpul nopții și a fost foarte mirat când i s'a spus că zgomotul provenea din învălmășala provocată de foc.

ULTIME ȘTIRI

Căderea tragică a unui aviator francez. Din Paris se anunță, că aviatorul Celi a murit la spital.

Ancheta asupra accidentului mortal al aviatorului Celi, a stabilit:

Catastrofa e în total datorită imprudenței victimei care, cu toate că mai multe din sârmele de susținere a aripelor sunt rupte, a făcut totuși ascensiunea.

La înălțimea de 600 metri la care ajunsese aparatul, s'a mai dislocat o sârmă, ceea ce a provocat căderea.

Aeroplanul s'a dat peste cap, rostogolindu-se cu o alură relativ înceată până la 40 metri de sol, când s'a prăvălit brusc.

Celi, în speranța de a scăpa, a sărit în picioare de pe monoplan, înainte ca acesta să atingă pământul.

Când a fost ridicat de jos, nefericitul aviator a declarat că nu crede să se fi rănit prea grav, dar, la spital, a început să se plângă de dureri la piept și a leșinat.

Puțin după aceea și-a dat duhul.

Fallieres în Olanda. Președintele Fallieres, în urma unei invitațiuni din partea reginei Wilhelmina a Olandei, se va duce în Iulie la Haga, în vizită oficială.

Anglia și Franța. Ambasadorul englez a avizat pe președintele Fallieres, că cu prilejul călătoriei sale în Tunis, o escadră britanică va veni să-l salute în portul Tunis.

Noul ministru al Angliei la Sofia. Noul ministru al Angliei, d. Ironside, a înmănat regelui Ferdinand scrisorile sale de acreditare.

Ofițeri francezi măcelăriți în Africa. Pe valea fluviului Niger un căpitan și un locotenent francez, cari operau încontra valiului din Gumbu, un marabut fanatic, pe care trebuiau să-l aresteze, au fost asasinați de niște trădători indigeni, la intrarea în sat. Dintre tiraliorii, cari însoțeau pe ofițeri, 10 au fost uciși, iar 16 răniți.

Românii din Viena. Ultimul recensământ a stabilit, că actualmente trăesc la Viena 123 Români, — cu 49 mai mult ca în 1900.

După confesie populația Capitalei se împarte în: 1,742.000 catolici, 73.000 protestanți, 174.000 Evrei și 4700 fără confesie declarată.

Escroc internațional. La Cracovia a fost arestat escrocul internațional Saschyzky, care sub numele de Zorsky, a comis mari escrocherii în mai toate capitalele și centrele importante din întreaga Europă.

FOIȚA ZIARULUI „ROMÂNUL”.

MARY.

— Roman de Björnstjerne Björnson —

Traducere liberă de dr. Horia Petra-Petrescu

(13) — Urmare —

— „Da de câți ani ești?” îl întrebă Mary.

— „Binișor peste treizeci”.

Au început să râdă toți, — din toată inima.

Nu trebuiau să o facă și au fost pedepsiți pentru asta. Înainte de a-și veni în fire Alice, o prinse Roey de talie, o învărti ca pe un titirez, alergă într-o goană nebună cu ea, într'un galop nebun, în sus, pe șosea, de a început să se ridice pravul în vârtej. Alice, care era grasă, se apăra cu toată puterea și strigă. Nu i-a ajutat însă nimic. Ținuta ei îi cauza lui și mai multă plăcere. Pălăria i-a căzut de pe cap, șalul de asemenea, Mary alergă după ei, ridică și pălăria și șalul și răsă, de trebuia să se sgârcească de răs. Încercările astea butucănoase de rezistență, fără de cel mai mic efect, erau atât de hazlii, de abea le puteai suporta. În sfârșit se întoarse el, alergă într'acelaș tempo vertiginos spre Mary și se opri în fața ei. Fața Alicei era schimbată de tot și roșie ca o curcă. În furia ei, nu mai putea să respire, nu mai găsea vorbe. Privindu-o izbucni Mary într'un răs sgomotos. Roey cânta:

„Hopp-sa-sa, hōpp-sa-sa”, până ce a dat Alice iarăși de glas și a putut să-și verse mânia asupra capului lui. Roey râdea.

— „Și D-tă...”, întrebă Mary, întorcându-se spre Francisc Roey, „nu te-ai oboșit de loc?”

— „Eu? Aproape de loc. Sunt în stare să fac îndată aceeași călătorie și cu D-ta”.

Mary se spărie. Dase tocmai Alicei pălăria înapoi și sta acum, cu șalul și cu pălăria proprie, care o luase de pe cap, în mână. Arunca, țipând odată, și șal și pălărie, și fugi spre partea contrară, spre locul, unde aștepta trăsura.

Francisc Roey nu s'a gândit de loc să-și ducă în îndeplinire amenințarea. Când a văzut-o însă fugind, cu o iuțală de care nu ar fi crezut-o capabilă, nu numai pe ea, ci pe nici o femeie) interpretă firea lui de militar întreagă fuga asta, ca o provocare. Alice înțelese gândul și-i strigă repede: „Nu fugi!” Li strigă cu atâta vehemență, încât Roey stete la îndoială o clipă. Dar fata asta de dinaintea lui, în haina ei albă, cu părul ei roșcat, cu schimbarea asta ritmică, ușoară, repede a picioarelor, de te ademenea chiar numai ritmul, toate astea i-au răpit conștiința trează și le-au aruncat în văltoare, înainte de a fi fost și el conștiu de ceea ce se vărușește. Tocmai în momentul, când i-a strigat Alice desperat: „Nu fugi!”

Dunga asta luminoasă de dinaintea lui, deasupra pravului de pe drum, i-a căzut în ochi și în fantazia lui ca o rază de soare; i-a orbit. Alergă fără să-și dea sama. Alergă, ca și când i-ar fi strigat cea de dinainte mereu: „Prinde-mă, prinde-mă”. Alergă, ca și când, dacă ar fi ajuns-o, ar fi primit cel mai mare preț al vieții.

Mary era o bucată bună înainte. Tocmai asta-l îndemna să-și adune toate puterile. O întrecere după noroc cu una, care voia să se lase prinsă. Sângele îi clocotea fierbinte în urechi, pofta după ea își cerea tributul în clocotul acesta. Toate gândurile și dorințele lui, cari se împreună acum într'un torent, din zilele și nopțile ultime, voiau să meargă înainte, la învingere. Voiau să vorbească și ele odată. Sau nu, nu aveau nevoie de graiu, căci o ținea doară în brațele lui.

Acum își întoarse Mary capul, — îl văzu, țipă odată, își adună haina — zău, nu alerga și mai repede acum? Roey înebuni. Credea, că țipătul ei a fost un strigăt de ademenire. Văzu, cum face ea semn cu mâna înainte, crezu, că vrea să-i arate, unde au să stea pe loc și unde vrea să fie considerată ca scăpată. Era vorba deci, să o ajungă, înainte de a fi ea acolo. Și el își dete un ultim îndemn și ajunse în curând în nemijlocita ei apropiere. Par' că simția parfumul ei, ca și când ar fi putut auzi respirația ei. Roey a fost atât de agitat, de nici n'a știut, că o atinge, când s'a întors Mary spre el. Mary lăsă îndată haina din mână și stete pe loc, după câteva sărituri. Brațul lui o cuprinsese, Roey ardea, o trase pătimaș spre sine, — când o auzi cum poruncește mânioasă; „Lasă-mă!”

Cuvintele au fost rostite cu deosebită asprime din cauza lipsei de respirație a stăpânei lor. Roey se sperie tare; crezu, că trebuie să o sprijinească, până ce va putea Mary să respire mai liniștit. De aceea o ținu strâns și pe mai departe.

Scufundarea unui vapor. Vaporul „Crawford“, sub pavilion englez, în drumul dela Liverpool la Amsterdam, s'a scufundat. 22 din oamenii echipajului s'au înecat.

BIBLIOGRAFII.

—x—

A apărut „*Revista democrației române*“ Anul II, No. 8, cu un sumar bogat. Redacția și administrația: Calea Victoriei, 56 București.

A aprăut:

„*Noua revistă română*“ de sub direcțiunea d-ului Rădulescu-Motru, cu următorul sumar:

Noutăți: Statul Universității populare a Noului Reviste române. — Discursul M. S. Regelui Italiei la serbările din Roma. — Aniversarea a 60 ani dela liberarea țaranilor din Rusia. **Politică:** H. Mxamoto. Impresiile unui diplomat japonez despre România. **Critica literară:** Ramiro Ortiz. Antonio Fogazzare, II. Confer. de limba italiună la Universitate. **Literatură:** Ion Chirulanov. La vot I... **Cărți noi:** Vasile V. Haneș. Satirele lui Horațiu în românește. R. C. Noul curente sociale de G. Tașcă. **Insemnări:** Plângerile împotriva Teatrului Național. — Cazul doctorului Rudescu. — Alfieri la începuturile teatrului românesc. — Sofocle în românește. — Primum congres monist. *Revista revistelor:* Reviste democrației române. — Viața românească. — Junimea literară. — Națiunea. — La Critica. — Le Journal. — *Memento.*

Redacția și aministrația: București, Calea Victoriei 62. Abonamentul pe un an, 10 lei, 25 bani exemplarul. Număr de probă la cerere.

Căminul nostru, revistă săptămânală, sub îngrijirea lui I. Boteni. Cuprinsul: St. O. Iosif, Cidul (traducere). P. Papazissu-L. Teofil, Nunta Pandorei (poezie). Oreste, Fragment. S. A., Destul! (Cronica chestiei naționale). Ion Sân-Giorgiu, Pastel (poezie). L., Dare de seamă (Corruption and reform in Hungary, de Seton Watsoo). Cronică (Archives diplomatiques. — Revue de l'art ancien et moderne).

Apare Vieerea, un număr 20 bani. — Abonamentul 10 lei pe an. București, redacția și administrația, strada Clopotarii-vechi, 51 bis.

Nouă compoziții românești. Vestim cu plăcere on. noștri cetitori iubitori de muzică adevărată românească, că la *Librăria diecezană în Arad, str. Deák Ferencz Nr. 33* se mai găsesc de vânzare încă câteva exemplare din frumoasele compoziții pentru cor „Dor și iubire“ a d-ului *Constantin Savu*. Caetul I. conține: *Motto* (cor mixt), *Frunză verde nunifar* (doină, în grai basarabean, cor bărb. cu solo de tenor), *Hora dela Drăgășani*

Atunci zise ea, cu aceeași asprime comprimată de lipsa de aier: „*d-ta — nu ești — cavalier.*“

El o lăsă din brațe.

Se auzisă lovituri de copită, trăsura ajunse pe dinaintea lor, repede. Cei doi de pe capră, trebuie să fi urmărit cele întâmplare, căci lor le-a făcut semn cu mâna Mary.

În goana-i oarbă a văzut-o Roey numai pe ea.

Mary merse spre trăsura. Își ținea batista la față; plângea. Servitorul sări jos de pe capră și-i deschise ușa trăsorei.

Roey se întoarse, consternat, nemângăiat; mintea îi era ca paralizată. Ajunse și Alice.

Avea șaful ei și pălăria prietenei în mână și merse, fără să-i dea vre-o atențiune, direct spre trăsura. Când voi Roey să treacă în trăsura, îi făcu Alice numai un gest negativ. —

*

Trei zile după întâmplarea aceasta s'a anunțat Roey la Alice. Nu era acasă. În ziua următoare primi acelaș răspuns. Roey a fost silit să plece pe câteva zile din Paris. În data ce s'a întors din călătorie, s'a anunțat din nou.

— „Domnișoara a ieșit tocmai acum“, i-a răspuns servitorul. Roey dete la o parte pe servitor, fără să-și bată capul mult și intră în odaie.

(cor mixt), *Dragostea dintâiu* (doină, cor mixt în 5 voci cu solo de sopran), *Varia* (cor mixt, 5 voci), *Fa, Marișo!* (cânt. pop., cor mixt, cu solo de bas I. și sopran), *Frunzuliță mușetel* (cânt. pop., cor mixt). Pretul 2 cor. 50 fil.+10 fil. porto postal, iar pentru România 2 lei 80 bani +porto postal.

Redactor responsabil: Atanasiu Halmăgian.

Grill Károly
Iăcătuș-tehnic, mașinist.
Világos (Casa proprie.)

Primește orice comandă de specialitate, d. e.: părți trebuincioase la edificii, garduri de fier și gratii de morminte. Cuptoare, modelul cel mai nou de cea mai frumoasă și cea mai bună execuție. Cumpene, greutate și mașini economice. — Stropitoare de vie se capătă și se reparază cu pricepere. Cu plăcere dau planuri și proiect de spese.

Grill Károly
Iăcătuș-tehnic, mașinist.
Világos (Casa proprie.)

Cele mai noi susceperi de
plăci pentru ●
● **gramofon:**
Hulló falevél
din „*Ezigányszerelem*“ și din
□□ „*Balkáni hercegnő*“ □□

se capătă la
Koch Dániel
Arad, str. Deák-Ferencz.
Vis-à-vis de hotelul „*Crucea albă*“.

Alice stetea adâncită cu desăvârșire în contemplarea obiectelor ei de artă, cari se aflau jur împrejur, pe mese, pe scaune sau așezate pe postamente.

— „Alice!“, zise el încet, dureros, plin de muștrare înăbușită.

Ea se spărie. Roey recunoscă și pe tatăl ei în apropiere. De aceea se prefăcu ca și când n'ar fi zis nimic și înaintă mai mult.

Obiectele de artă aveau să fie îndepărtate din odaie. Francisc Roey întinse și el mână de ajutor.

Clerc, bătrânul, ieși din cameră.

— „Alice!“, își repetă Francisc Roey muștrarea.

„Vrei d-ta să-mi închizi ușa înaintea nasului? Tocmai acum, când sunt atât, atât de nenorocit?!“

Ea nu-i răspunse.

— „Am fost totdeauna camarazi atât de buni și neam înțeles atât de bine!“

Ea stetea cu spatele spre el și nu răspundea.

— „Chiar dacă m'am purtat prost, — noi doi, noi ne cunoaștem atât de bine! Ne poate despărți așa un fleac, spune?“

— „Fleac, fleac, dar e o margine până unde poți merge!“, zise ea. Roey tăcu câțva timp.

„Margini? Intre noi nu e nimic, — nu, Alice, ascultă-mă și pe mine odată...“ Înainte de a fi putut urma el, îi zise Alice:

Trag binevoitoarea atențiune a on. public asupra institutului meu de

spălat și călcat

bine aranjat, în care primesc tot felul de **curățire.** — — —

Cu stimă:

SZABÓ BALINTNÉ, Arad
str. Deák Ferencz Nr. 7.

Înainte de a cumpăra

pe sama

copiilor și a D-voastră **ghete** ori **alți articli de modă** trebuincioși, negreșit vizitează prăvălia de modă bărbătească a lui

Iványi Menyhért
în strada **Förroy.**

Deoarece ghete bune și ieftine numai acolo Vă puteți procura.

Cumpăr

sau dau în schimb pentru alte obiecte:

Recipise de amanet,
aur, argint sdrobot și bijuterii,

Deutsch Izidor,
orologier și bijutier.

Arad, str. Weitzer János.
(Palatul Minorităților).

Magazinul de oroloage și bijuterii cel mai mare din Arad. Cea mai ieftină sursă de cumpărat. Telefon 438.

— „Nu se cade, omule, să te porți așa în fața altora“, și se înroși ca focul.

— „Ce vrei să zici cu asta?“ El nu o pricepea de loc. Ea se întoarse:

— „Să te porți cu mine așa, când sunt și alții de față...“, urmă ea. „Ce o să gândească Mary?“

Abia acum îi venea la cunoștință lui Roey, că s'a purtat rău și cu Alice — el se gândise până acuma numai la Mary. Acum îi era rușine. Li era grozav de rușine și se apropie de dânsa.

— „Te rog de iertare, Alice. Eram atât de vesel, de fericit, de nu mi-am mai bătut capul cu alt ceva. Abea acum pricep. Iartă-mi mie, bietul păcătos. Te rog, te rog, uită-te puțin la mine.“

Ea își întoarse capul spre el. Ochii ei erau plini de nefericire și de lacrimi, se întâlniră cu ai lui, cari erau tot atât ge nefericiți, dar se mai și rugau, pe lângă asta. N'a ținut mult până ce s'au unit privile lor. Roey întinse mâinile, o cuprinse în brațe, voi să o sărute. Dar lucrul acesta n'avea voie să-l facă.

— „Nu-i așa, așa scumpă, dragă, dulce Alice, că o să-mi ajuți iară?“

(Va urma)

Cancelarie administrativă și birou de informațiuni în Budapesta.

Procur și dau informațiuni în toate afacerile procesuale, extraprocusuale, administrative și comerciale; mijloace imprumuturi personale, ipotecare și amortizaționale ieftin și în scurt timp; mijloace cumpărări, vânzări, exarendări de bunuri, mașini, motoare și alte rechisite economice; finanțez parcelări de moșii, esoperez ajutoare de stat pentru preoți, învățători, școale și pentru cumpărarea de izlaze și pășuni; efeptuesc tot felul de comande comerciale eventual și la bursă prompt pe lângă taxe moderate și anticipație pentru corespondență.

Dr. Constantia Manea, avocat dipl. -- VIII, Rögteleki-u. 10. i. 7. Telefon 171-27.

Mare asortiment de ghete de bal

in coloarea aurului, din atlas albastru și trandafriu, din piele de lack și chevreaux

la **Weinberger János**

cel mai distins magazin de ghete. ARAD, Andrásy-tér nr. 20.

25 (11)

La administrația ziarului

„Românul“

se primesc anunțuri cu prețurile

cele mai moderate.

Serviciu acurat și prompt.

Institutul de curățire chemică și văpsitorie, fabrica de spălatul rufelor cu aburi a firmei

Müller J. és Fia, Arad.

S'a întiinat: 1858.

Telefon: Nr. 459.

Fabrica și biroul: Strada Tökoly Imre, nr. 38-40-42.

Prețuri foarte moderate.

Prețuri foarte moderate.

□□□□□

Văpsește ori curăță tot felul de haine bărbătești și femești.

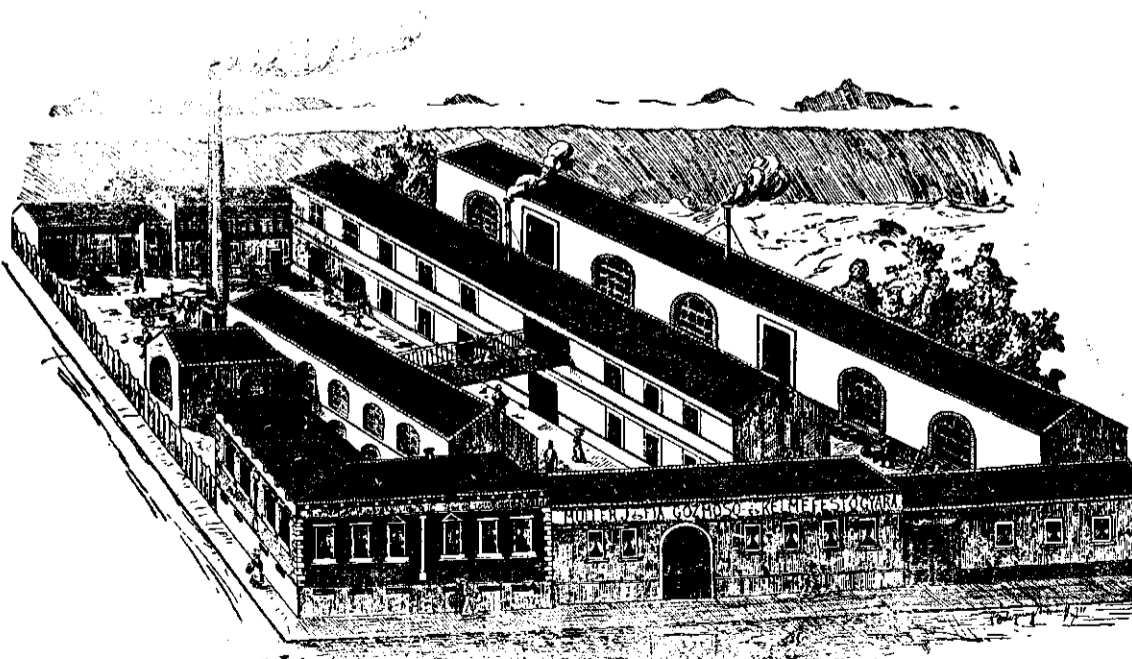
□ □ □ □ □

◆◆◆◆◆

□ □ □ □ □

Prăvălii colective locale; pe strada József főherceg 11.; str. Forray 20. și str. Asztalos Sándor 2—3.

□□□□□

□□□□□

Spală frumos și lustruit (fără întrebuințarea a ori ce fel de corosiv) gulere, manșete, haine de casă, trusouri, etc. etc.

Localuri colective în provincie: Deva, Brașov, Alba-Iulia, Bighisoara, Hunedoara, Orăștie. — (Brassó, Gyulafehérvár, Segesvár, Vajdahunyád, și Szászváros). ::

□□□□□

Se roagă de binevoitor sprijin gata să servească: MÜLLER J. és Fia.

Comande poștale se execută prompt și ireproșabil.

Librăria diecezană

Arad, Strada Deák-Ferencz Nr. 33—34.

Are în depozit următoarele cărți și recvizite bisericesti:

Aghiazmatar legat	8.—
Acaftistul sf. născătoare de D-zeu și alte rugăciuni leg. simplu	1.70
Acaftistul născ. de D-zeu cu litere cirile simplu leg. 3.—, în pele leg.	4.—
Apostolul cu litere latine leg. simplu în pânză și pele neagră 9.50, în pele roșie	11.50
Biblia ilustrată cu litere cirile, testamentul vechi și nou broșat	10.—
Ceaslov mic cu litere latine leg. simplu 2.40, leg. în pele	4.—
Ceaslov (Orologiul cel mare) leg.	30.—
Evangelie cu litere latine leg. 25.—, legătură în pele și aurită 35.—, în cațifea, aurită și cu cei 4 evangheliști în colțuri	125.—
Evhologiu (Molitvelnic) cu litere cirile leg. (cu litere latine sub tipar)	5.—
Liturgiile sf. păr. Ioan Chrisostom, Vasile Cel Mare și Grig. teologul leg. în pânză și pele neagră Cor. 8.—, în pele roșie	10.—
Mineile pe 12 luni în 12 vol. leg.	172.—
Octoich mare cu litere latine leg. în pele	27.—
Penticostar ciril leg.	16.—
» latin	12.—
Psaltirea împăratului și prorocului David cu litere latine, format mare, legată à 7 și 9.—	
Psaltirea mică legată	2.40
Tâlcul evangheliilor ciril, broș.	2.—
Triodul, cu litere latine, leg.	27.—
Noul testament, broș.	4.—
Tipicul chiamării duhului sfânt	—30
Carte de rugăciuni de calistrat Coca, format mic (portativ), leg. simplu	1.60
legată în plus . . . . . à 3, 5 și 6.—	
legată în celuloid 3.20 și 6, în pele fină 7.50	

Predici.

Scriban I. 50 Predici populare	2.—
Econ. Stavrofor V. Predeanu Predici Exegetico morale, un vol. mare	9.—
Boiu Seminte din agrul lui Christos. Cuvântări bisericesti pe toate duminicile, praznicele și sărbătorile de peste an, 3 vol.	9.—
Popfiu I. Predici pentru Dumineci	4.40
Papiu I. Cuvântări bisericesti pentru sărbătorile de peste an	3.—
— Cuvântări funebrele și iertăciuni pentru diferite cazuri de moarte	3.—
Criste V. Predici pentru Duminicile de peste an	1.60
Iorga N. Cuvântări la înmormântare și pomenire	—80
Inocențiu arhiepiscopul Odesei. 51 Cuvântări la postul mare, trad. de arh. Nic. Bacsoanu	3.—

Dr. T. Tarnasvchi și Dr. Voiuschi, Predici pentru toate Duminicile anului bisericesc, ediția a II-a îngrijită de Dr. D. Cioloca, vol. I. și II. . . . . à 7.50
Nicorescu I., Predici pentru Dumineci . . . . . 3.—

Potire din bronz aurit 23¹/₂ cm, înalt cu disc . . . . . 36.—
    »   » argint de alpaca cu disc aurit 60.—
    »   » bronz, paharul și discul din argint curat și aurit . . . . . 1.20—1.50
Cutie pentru mir la sfântul botez din argint de china . . . . . 26.—
    » pt. sfânta cuminecătură la morboși din argint china . . . . . 30.—
Linguriță pentru sfânta cuminecătură din argint aurit . . . . . 9.—
Copie de bronz aurit cu ascuțit de oțel argint aurit . . . . . 9.—
Candele din metal alb à 6, 8, 10, 20, 30 cor. bucata, argint china à 30, 40, 70 100 cor. bucata.
Cadelnițe după ritul ortodox din argint de China sau Alpaca à 20, 24, 30, 40 și 50.—
Cruci pe altar sau portativ din lemn frumos lucrate . . . . . 4.—
    din argint de china cu Domnul Christos gravat în cruce și cu decoruri aurite à 15, 20, 30, 40 cor. bucata.
Din argint China cu Domnul Hristos în Email și cu decoruri aurite à 20 32 40, 60, cor. bucata.
Steluță de bronz aurit . . . . . 9.—
    din argint curat . . . . . 15.—
Ripide din lemn frumos lucrate și aurite à 20, 24, 30 cor. bucata.
Vase pentru apă și vin cu tavă din alpaca 24.—
Litier din argint China . . . . . 85.—
Chivot » » » . . . . . 110.—
Clopoțel pentru altar . . . . . 10.—
    cu 4 sonerii . . . . . 30.—
Ornate (odajdii) bisericesti în toate execuțiunile dela 140—1000 Cor.
Ornate negre dela 50—150 Cor.
Prapori în toate mărimile și de orice culoare dela 60—300 Cor.
Brâne preoțești metrul . . . . . 9.—
Pălării preoțești fine . . . . . 10.—
Prăznicare execuție foarte frumoasă, lucrate pe lemn de tei conform prescrierei bisericiei noastre 9 cor. bucata.
Mormântul Domnului dela 100—300 Cor.
Icoane sfinte pictate în olei pe pânză orice mărime dela 10, 20, 40 până la 100 cor. bucata.
Stihare pentru copii à 10 cor. bacata.
Coroane la cununie din spic frumos lucrate à 20 cor. părechea.

Cataloage se trimit la cerere gratis și franco.